

[Arbejds- og boligministeren.]

tigelseslovens bestemmelser på en række punkter. Administrationen er gennem den række år, loven har virket, stødt på forskellige spørgsmål, som man kunne ønske løst på en anden måde end den, loven anviser.

Jeg skal ikke her fremlægge færdigt formlerede forslag, men jeg vil gerne pege på nogle enkelte eksempler på ændringer, som jeg synes man bør tage op nu, da vi alligevel skal drøfte de af de ærede forslagsstillere fremsatte forslag.

Jeg kunne tænke mig, det kunne være hensigtsmæssigt, om man sammenarbejdede loven om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder med beskæftigelsesloven. Man ville herved give aamtsnævne, der administrerer den nævnte lov om visse kommunale arbejder, et noget større arbejdsfelt, end de nu har, og samtidig opnå, at en række mindre kommunale arbejder dermed kunne gennemføres, uden at de enkelte andragender skulle forelægges ministeriet.

Jeg kunne også tænke mig at lade visse administrative beføjelser, som i henhold til beskæftigelsesloven nu er henlagt til arbejdsministeriet, overføre til arbejdsdirektoratet og til anvisningskontorerne, således at det administrative apparat blev forenklet og decentraliseret i videre omfang, end loven nu giver mulighed for. Jeg tænker herved på sådanne sager som bortvisning, vægring, henvisningsforlængelser, dispensation fra ledighedskravet o. s. v., hvor afgørelsen nu skal ind til ministeriet. Endvidere bør vi benytte lejligheden til at revidere aldersbestemmelserne således, at de kommer til at harmonere med bestemmelserne i loven om folkepension.

Som nævnt er der en række bestemmelser, vi passende kan tage op nu, og jeg vil gerne have lejlighed til nærmere at uddybe dette i udvalget.

Som sagt kunne jeg altså ønske beskæftigelsesloven underkastet en dybtgående revision, også mere dybtgående end den, vi måske kan foretage nu. Men der er forskellige hensyn at tage. Regeringen har — som det er det høje ting bekendt — i efteråret nedsat et udvalg, som fik til opgave at fremsætte forslag, der måtte være egnede til at sikre en udvikling af

erhvervslivet i provinsen, det såkaldte vestudvalg.

Jeg tror, at der først på sommeren fra dette udvalg vil fremkomme et materiale, som kan danne grundlag for en mere konstruktivt betonet beskæftigelsespolitik også inden for beskæftigelseslovens rammer, og jeg vil derfor gerne ved denne lejlighed oplyse, at det er min hensigt, når resultatet af udvalgets arbejde foreligger, nærmere at overveje fremsættelsen af forslag om en mere tilbundsgående revision af beskæftigelsesloven, sigtende mod det mål at give den en mere produktivt betonet karakter. På den anden side må vi også afvente indstillingen fra den nedsatte kommission angående uddannelsen af ikke-faglærte. Jeg må derfor i dag nøjes med at bebude min hensigt med hensyn til en større revision.

Imidlertid tror jeg, det vil være påkrævet allerede nu at gøre et fremstød for et højere beskæftigelsesniveau her i landet. Dette vil kræve, at beskæftigelsesloven suppleres med bestemmelser, der giver fornødent grundlag for i det mindste på et begrænset felt at støtte fremskaffelsen af varige arbejdspladser.

Det er jo sådan, at de egentlige beskæftigelsesforanstaltninger i første række har et optræningsformål, og at optræningen af den ledige arbejdskraft i sig selv har en stor produktiv betydning. Men foranstaltningerne giver i almindelighed kun beskæftigelse, så længe selve beskæftigelsesarbejdet er under udførelse, og der fremkaldes således ikke en varig nedsættelse af ledigheden.

Det vil efter min mening være meget ønskeligt, om der her i folkettinget og ved kommende forhandlinger i udvalget kan opnås enighed om at supplere beskæftigelseslovens bestemmelser på en sådan måde, at arbejdsministeriet får fornødent grundlag for, måske foreløbig forsøgsmæssigt, at søge fremskaffet varige arbejdspladser ikke mindst i de særlig ledighedsramte egne, idet der kun herigennem vil være mulighed for på længere sigt at stabilisere beskæftigelsen på et højere niveau.

En tilvejebringelse af varige arbejdspladser forudsætter imidlertid, at der kan ske en udvikling inden for erhvervslivet såvel gennem udvidelse af allerede bestående erhvervsvirksomheder, eventuelt gennem